

Socialisatie van uw puppy

In de socialisatieperiode moet uw puppy kennismaken en leren omgaan met alles wat hij in zijn latere leven tegen kan komen. Een groot deel van de socialisatiefase is uw puppy bij de fokker. Het is dan ook van belang, dat u uw puppy gaat halen bij een fokker die veel aandacht besteedt aan de socialisatie. Daarnaast moet u als eigenaar direct met de socialisatie aan de slag vanaf het moment, dat het pupje bij u in huis is.

Wat is socialisatie?

Socialisatie is het proces, waarbij een hond leert zich aan te passen aan de normen van de individuen waarmee hij samenleeft. Doel van de socialisatie is, dat uw puppy bekend raakt met de wereld om hem heen, zodanig dat hij normaal kan functioneren in die wereld. Socialisatie vindt dus plaats op mensen en andere honden, maar ook op andere dieren, die de hond in zijn leven tegen kan komen en de omgeving waarin de hond leeft.

Onderdeel van de socialisatie is dat u de pup overal mee naar toe neemt. Neem de puppy bijvoorbeeld mee naar het schoolplein of naar de markt. Laat de puppy rustig wennen aan nieuwe prikkels. Het is helemaal niet erg om in het begin de pup op de arm overal mee naar toe te nemen. Hij kan dan rustig met uw steun de wereld verkennen en u voorkomt dat hij wil vluchten. Op het moment dat hij nog in u wil kruipen, is hij er nog niet aan toe om zelfstandig op ontdekkingsstocht te gaan. Op het moment dat hij heel nieuwsgierig om zich heen kijkt, kunt u hem neerzetten. Dit kan voor iedere pup weer anders zijn. Als de puppy bij een eerste kennismaking met een prikkel nog wat angstig is, reageert u niet maar loopt u door. Steun uw puppy dus niet wanneer deze angstgedrag vertoont. U zoekt een tijdje later dezelfde prikkel op en u zult merken, dat de pup na een aantal keer doorheeft, dat hij zich helemaal niet druk hoefde te maken. Vanzelf zal de pup steeds nieuwsgieriger worden en dan kunt u hem neerzetten. Leer het pupje dat deze nieuwe prikkels leuk zijn. Laat hem een keertje voorzichtig aaien door voorbijgangers op de markt of door kinderen op het schoolplein. Bij het socialiseren is het niet voldoende om de pup alleen maar met allerlei verschillende prikkels te confronteren. We weten dan immers helemaal niet hoe het pupje hierop reageert. Als hij agressie vertoont en daarmee in zijn ogen succes heeft doordat hij iemand weggejaagd heeft, dan kan hij die agressie verder ontwikkelen. Als het pupje de prikkel, die angst opwekt, leert te lozen door te vluchten, leren we hem hier op een verkeerde manier mee om te gaan. Het is dus belangrijk, dat u erop toeziet dat iedere nieuwe ervaring een positieve is.

Het is aan te raden met uw pup naar een puppycursus te gaan. Puppycursussen worden in elke plaats wel gegeven. U zult merken dat u pup dit fantastisch vindt. Een puppycursus is een uitstekende manier om uw pup te socialiseren en meer over het gedrag van uw geliefde viervoeter te leren.

Het doel van socialisatie is uw puppy bekend te maken met de wereld waarin hij leeft en alle prikkels die zich daarin voordoen, zodat hij in die wereld normaal kan functioneren.

Het is verstandig om ook regelmatig even langs de dierenartspraktijk te lopen en daar een snoepje te halen. Zo leert de pup, dat de dierenarts leuk is en niet eng. Als de pup op latere leeftijd nare ervaringen beleeft bij de dierenarts, is het voor hem veel moeilijker om dat negatieve gevoel te koppelen aan de dierenartspraktijk. Deze wakte immers al een positief gevoel op. Door op deze manier aan de slag te gaan, kunt u de opbouw van angst voor de dierenarts voorkomen.

Bij het socialiseren is het belangrijk om de ervaringen te blijven herhalen, zodat de pup er ook echt aan went. Een enkele ontmoeting met iets nieuws is niet genoeg om de hond zich dit blijvend te laten herinneren. Blijf tijdens de socialisatiefase dus ook prikkels opzoeken waar uw puppy al goed mee om kan gaan. Uiteraard heeft de puppy ook rust nodig om al die indrukken te kunnen verwerken.

Bij de socialisatie kunt socialisatiekaarten als een leidraad gebruiken. Er zijn twee versies: een [eenvoudige socialisatiekaart](#), waar u kunt aankruisen welke onderdelen u gehad heeft en een [uitgebreide socialisatiekaart](#), waarbij u per periode aan kunt geven aan welke punten van socialisatie u heeft gewerkt. Zo kunt u de vorderingen van de socialisatie van uw pupje nog beter bijhouden.

Het socialisatieproces wordt opgedeeld in een tweetal fasen. Het socialisatieproces begint met de primaire socialisatiefase. De primaire socialisatiefase loopt rond de leeftijd van 12 weken over in de secundaire socialisatiefase.

De primaire socialisatiefase: 4 tot 12 weken

Vanaf een week of 4 komen de pups in de primaire socialisatiefase. Dit is de belangrijkste fase in het leven van een puppy en zal voor een groot deel bepalend zijn voor het latere gedrag van de hond.

In de primaire socialisatiefase vindt socialisatie plaats op de omgeving en op de roedelgenoten. Alles waarmee de pups later te maken kunnen krijgen, moeten ze als heel normaal gaan zien en ervaren in de primaire socialisatiefase. Ze moeten dus eigenlijk overal mee kennismaken. Het grote voordeel is dat de pups in deze periode ook heel onbevangen, leergierig en nieuwsgierig die grote wereld willen gaan ontdekken.

Vanaf een week of 7 gaat de moeder spenen. Ze wil dat de pups niet meer drinken en dat ze meer op eigen benen komen te staan. Niet eerder dan na 7 weken mogen de pups naar de nieuwe bazen. Vanaf het moment dat het pupje bij u in huis komt, zal hij volop nieuwe indrukken bij u thuis opdoen. Maar ook veel indrukken van buitenaf zijn essentieel voor de ontwikkeling van de pup. Hij moet uitgebreid kennismaken met allerlei soorten mensen. Van jong tot oud, van dik tot dun, van licht tot donker en van verlegen tot enorm druk. De pup moet ook kennismaken met allerlei verschillende hondenrassen. Ook moet de pup wennen aan vreemde voorwerpen en

In de primaire socialisatiefase vindt socialisatie plaats op de omgeving en op de roedelgenoten. De pups moeten alles waarmee ze later te maken kunnen krijgen als heel normaal gaan zien en ervaren. U moet uw puppy dus eigenlijk overal mee kennis laten maken.

daarbij behorende geluiden, zoals auto's, bussen, vrachtwagens, fietsers, motorrijders, treinen, stofzuigers, wasmachines/wasdrogers, vuilniszakken, televisie, stereo-installaties, vallende drinkbakken, sleutelbossen, enzovoorts.

Eén van de kenmerken van deze primaire socialisatiefase is dat de pup een enorm incasseringsvermogen heeft. Het is veel moeilijker om de pup nu traumatische ervaringen te laten opdoen dan als hij wat ouder is. Hier moeten we natuurlijk uitgebreid gebruik van maken.

De pup moet overal mee naar toe genomen worden: de markt, het speelveld, het schoolplein, de trein in, de bus in, de winkels in, naar de dierenarts, enzovoort en op deze manier leren dat alles leuk is.

Soms vindt de pup allerlei nieuwe dingen nog een beetje eng, ondanks dat de pup in de primaire socialisatiefase zit. Dit komt waarschijnlijk door het feit, dat de pup nog niet helemaal vertrouwd is met de nieuwe roedel en niet overal de gelegenheid heeft zich terug te kunnen trekken in het vertrouwde nest. De rol van de nieuwe baas is hierbij enorm belangrijk. De nieuwe baas moet zich van het begin af aan profileren als de nieuwe leider, die volledig te vertrouwen is en waar de pup op kan rekenen.

Als het pupje iets eng vindt, zijn wij vaak geneigd het pupje op te pakken en hem vriendelijk toe te spreken of te troosten. Hiermee belonen we de hond voor zijn schrikgedrag en geven we in feite aan, dat hij inderdaad bang hoort te zijn. Het is belangrijk dat u uw puppy volledig negeert op het moment dat uw puppy angstig gedrag vertoont. U als leider bent niet onder de indruk van de omgevingsprikkel. Volledig negeren van de pup kan in de praktijk enorm lastig zijn. Als de baas stilstaat en naar de pup kijkt als deze net geschrokken is, kunnen we al niet meer spreken over negeren van de pup. Eventueel kunt u het pupje afleiden door met hem te gaan spelen. Spelgedrag wordt alleen vertoont in een omgeving die niet als stressvol ervaren wordt. Door te gaan spelen geeft u als leider dus aan dat er niets is om gestresst van te raken. Waarschijnlijk neemt uw puppy die houding van u over.

De primaire socialisatiefase is zo enorm belangrijk, omdat deze alleen plaatsvindt bij pups van 4 tot 12 weken. Gebreken in de primaire socialisatie kunnen later in het leven niet meer ingehaald worden. Als puppies niet worden gesocialiseerd omdat zij bijvoorbeeld in een schuurtje op het platteland opgroeien, is de kans op asociale pups groot. Dergelijke pups kunnen niet normaal functioneren in onze wereld, omdat ze op jonge leeftijd niet bekend zijn gemaakt met de prikkels uit onze wereld. Deze honden zijn erg gestresst en vertonen angstig of agressief gedrag. Voor de hond en de nieuwe baas meestal een kwelling. En alleen maar omdat de pup in de primaire socialisatiefase niet met bepaalde prikkels in aanraking is gekomen. Zitten de pups dus ergens achteraf en komen ze niet vlot en vrolijk op u af terwijl ze wel goed wakker zijn, neem deze dan liever niet mee. Het is sneu voor de puppies, maar als u wel koopt, blijft de fokker op deze manier doorgaan. En u zit opgescheept met een hond, die altijd probleemgedrag zal blijven vertonen.

De secundaire socialisatiefase

Vanaf de leeftijd van 12 weken tot ongeveer een half jaar zit de pup in de secundaire socialisatiefase. Deze fase wordt ook wel angstfase genoemd. In de secundaire socialisatiefase moet versterking optreden van wat de pup heeft geleerd in de primaire socialisatiefase.

De natuurlijke nieuwsgierigheid is overgegaan in een natuurlijke neiging tot vluchten. Alles waar ze eerst onbevangen op af gingen, kan nu ineens weer heel eng zijn. Het herstelvermogen van de pups op vervelende ervaringen is behoorlijk afgenomen en traumatische ervaringen, die ze nu opdoen laten een stevige indruk achter. Als nieuwe roedelleider is het uw taak om te zorgen, dat de pup goed door deze fase heen komt.

Deze levensfase heeft nog steeds 'socialisatiefase' in de naam, omdat de socialisatie eigenlijk nog niet voorbij is. Ook nu de pup meer de neiging heeft om te vluchten moet hij overal mee naar toegenomen worden. Om hem te laten merken dat er met al die zaken waarmee hij kennis had gemaakt niets is veranderd en hij er dus nog steeds niet bang voor hoeft te zijn. Doet u dit niet dan bestaat de kans op desocialisatie. Alles waaraan hij gewend was geraakt, vergeet hij. De kans is aanwezig, dat ondanks al uw werk en dat van de fokker het alsnog een bange hond wordt. En dat wil natuurlijk niemand.

Samengevat:

Op het moment, dat u de pup in huis krijgt, zit hij midden in zijn primaire socialisatiefase. Dit is de periode in zijn leven waarin hij kennis moet maken en leren omgaan met alles wat hij in zijn latere leven tegen kan komen. Zo moet hij met allerlei verschillende mensen leren omgaan, maar ook met andere dieren en zelfs de omgeving. Dit gaat niet vanzelf. U moet de pup in het socialisatieproces begeleiden en u moet actief op zoek gaan naar prikkels. De primaire socialisatiefase is zo enorm belangrijk, omdat deze alleen plaatsvindt bij pups van 4 tot 12 weken. Gebreken in de primaire socialisatie kunnen later in het leven niet meer volledig ingehaald worden. Vanaf 12 weken tot 6 maanden leeftijd zit uw pup in de secundaire socialisatiefase, die ook wel de angstfase wordt genoemd. In deze socialisatiefase moet versterking optreden van wat de pup heeft geleerd in de primaire socialisatiefase. Ervaringen en situaties dienen tot de leeftijd van 6 maanden voortdurend herhaald te worden. Om u hierbij te helpen zijn er twee socialisatiekaarten ontwikkeld:

- [eenvoudige socialisatiekaart](#)
- [uitgebreide socialisatiekaart](#)